

Der er til Overflod gjort opmærksom paa, at der ikke her er Nogen, som har foreslaaet, at der kun skal tages Hensyn til dette Thing, og det vilde ogsaa i Følge Grundloven være aldeles uberettiget. Smidlertid er Adressen jo blevet saaledes forklaret endog fra Regjeringens Side; men det er en Misforstaaelse, og derfor skal jeg ikke længere indlade mig derpaa. Jeg forudsætter, at Adressens Mening var den, at der skulde vises en Smødekommun fra Regjeringens Side, som kunde hjælpe til en Forstaaelse mellem de to Thing, der desværre efter min Overbevisning er bleven forstyrret ved en uheldig Begivenhed. En saadan Smødekommun maa finde Sted, for at der ikke skal ske Landet og Folket en Ulykke. Naar jeg dernæst ser hen til Maaden, hvorpaa man i dette Budget tilveiebringer Statsmidler til Regjeringens Hjælp, saa spørger jeg, fremgaar det da deraf, at man søger at lade Statsmidlerne flyde af Rilder, som ere dem, af hvilke det med størst Nødvendighed burde flyde? Det forekommer mig, at netop det Mønstret er Tilfældet. Jeg vil i den Henseende fremhæve, at der er visse Skatter, om hvilke man kan sige, at de tynde uforholdsmæssig haardt paa den mindre formuende Del af Befolkningen. Lader os for Eksempel tage Goldskatten der blandt vore Statsindtægter er anslaaet at skulle udgjøre paa dette Budget 6,909,000 Rb. foruden Krigstoldskatten 919,000 Rb., altsaa ialt 7,828,000 Rb. Det er en af vore Hovedindtægter, der kommer fra den store Del af Befolkningen og navnlig tynger uforholdsmæssig paa de mindre bemidlede Klasser. Brændevinsafgiften er dog ogsaa en Skat, der kommer fra de mindre formuende, idet Mindste for en stor Del; den ordinære Indtægt heraf er paaregnet at skulle være 1,158,000 Rb., og Krigsskatten derpaa 579,000 Rb., ialt 1,737,000 Rb. Af disse to Rilder vil man altsaa til Statsstyrelsen have lidt over $9\frac{1}{2}$ Mill. Rb. Lige vi Stempelpapirsafgiften, er det ogsaa en Skat, der for en meget stor Del for det Første hemmer Udviklingen og besværliggjør Handel og Omsetning og dernæst ogsaa i en væsentlig og uforholdsmæssig Grad falder paa de mindre formuende. Naar en Mand skal laane Penge, skal han nemlig betale alle dermed forbundne Omkostninger, deriblandt Stempelpapir. Lige vi Overdragelse af Eiendomme, ja da er det jo ogsaa et uheldigt Dieblit til at tage Skat; det besværliggjør Omsetninger, som ere en saa væsentlig Betingelse for Folkets Velvære. Af disse to Rilder er der beregnet at indkomme 1,064,000 Rb. Mene disse Egenstaber ved det foreliggende Finantslovsforslag ere i og for sig for mig Grunde til at stemme imod det. Jeg har paa tidligere Stadier, saa ofte jeg har kunnet finde Leilighed dertil, stillet Vædringsforslag, som gif ud paa at skaffe de Mangler afhjælpne, som jeg troede være tilstede. De have ikke vundet Flertal, og naturligtvis har jeg da maattet finde mig deri, men naar der nu

gives en Leilighed, hvor man ogsaa af andre Grunde bekæmper det Ministerium, der gjør slige finantsielle Grundsatninger gjældende, slutter jeg mig dertil, ogsaa af denne reelle Grund. Jeg skal iøvrigt bemærke med Hensyn til en af de Indtægter, som jeg her har omtalt, nemlig Krigstoldskatten og Krigsbrønderiafgiften, at det er min Overbevisning, at den Lov, som blev til derom, Godkendelsen af den provisoriske Lov, som blev forelagt derom, vilde ikke være kommen tilstede, dersom man ligesom og ærlig havde sagt, at man tilsigtede deraf at danne en fast og bestandig Skat. Man vedkjendte sig i det Dieblit, da denne Skat laa for til Vedtagelse, at den ikke var retfærdig, at det slet ikke var, fordi man ansaa Skatten for billig og rigtig, at man paalagde den, men fordi man ikke kunde finde Indtægter andet Sted. Ikke desto mindre er man jo i Tidens Løb fra Regjeringens Side vedbleven at tage denne Skat, og derved har man efter min Formening forvansket den Betydning, i hvilken den blev givet fra først af. Det er efter min Mening ogsaa en Grund til, at man kan ønske at faae et andet System med Hensyn til Statsforvaltningen og navnlig den finantsielle Statsforvaltning. For at begrunde det, jeg sagde med Hensyn til den udenlandske Politiks Afpeiling i Budgettet, skal jeg gjøre opmærksom paa, at der foreslaaes ordinært og ekstraordinært under Krigsministeriet 4,650,000 Rb., og under Marineministeriet med Fradrag af Gods-, Fyr- og Vagervæsenet, ordinært og ekstraordinært 1,397,000 Rb., altsaa ialt over 6 Mill. Rb., og saa lurer desuden i Baggrunden Besætningsagen med det ubegrænsede Antal Millioner, som dertil kan blive fordret. Det er efter min Mening et Devis for Rigtigheden af min Opfattelse af Regjeringens Stilling; thi jeg kan ikke tænke mig, at Regjeringen indstifter dette dyre Forparvæsen blot for at have endel flere Poster og Embeder at give bort. Det antager jeg ikke, og det maa altsaa være, fordi den anser det for nødvendigt efter den Politik, den skuldt har, uden at meddele os den, at den trænger til at have Landet bevæbnet for at kunne gribe til i et vist Dieblit. Men dette er for mig en Grund til at være imod et Ministerium, der lader os i Uvisshed om sine Hensigter og paa den anden Side fordrer slige Midler, hvis fornuftige Hensigt efter min Opfattelse ikke kan være anden end den, at være Middel for en Krigspolitik. Jeg skal endnu kun bemærke, at man i dette Budget ved at tilveiebringe Balance tager til Indtægt mindre Beløb af Formuen, end man udgiver deraf. Efter min Mening var det meget hensigtsmæssigt, om man lod Indtægter og Udgifter af Formuen balancere mod hinanden, og at man søgte at reformere Skatterne ved Hjælp af det Overflud, man gjør Regning paa af de løbende Indtægter; men det ligger ikke i denne Regjeringens Politik at foretage Forandringer i saa Henseende; thi man ser